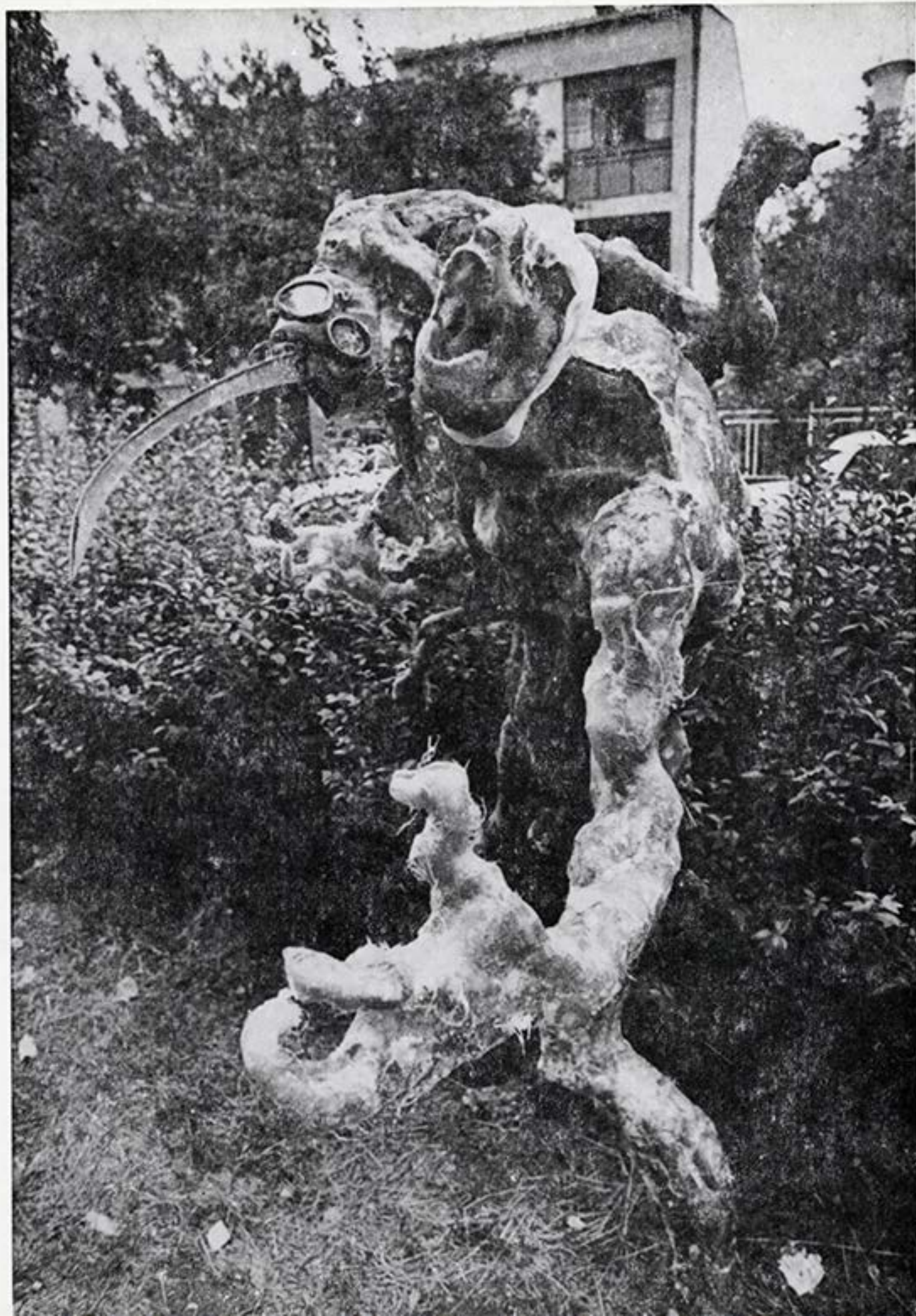

ЗЛАТКО ГЛАМОЧАК

27. II — 11. III 1990.

Елементарни проблем моје скулптуре јесте доживљај стреса, шока. У почетку то бијаше реакција на индустријски начин живљења у коме свако од нас добија одређену дозу ужаса која, управо због своје дозираности, изгледа неприметна да би се касније проблем усмерио на феномен тоталитарних режима.

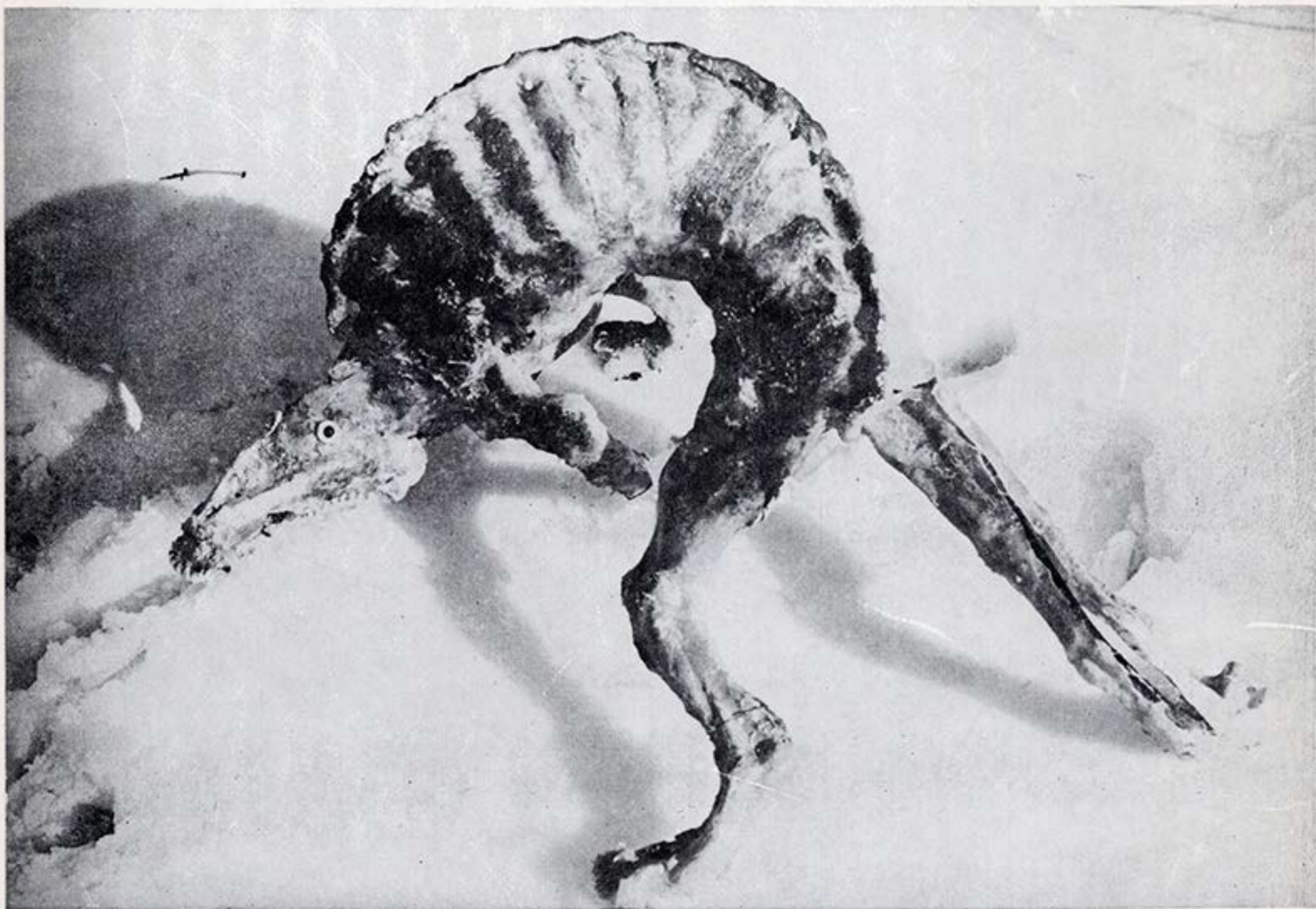
Како је у идеји социо-политичког инжењеринга садржан феномен тоталитарних режима, како код аутентичних комуниста, тако и код фашиста, макијавелиста и језуита. Тај социо-политички експеримент ствара механичку творевину друштва чију карактеристику чине особен спој махипулативних и терористичких техника у убеђењу да је свака техника добра ако води остварењу фиктивних циљева (који се технички најделотворније изводе кроз казнено-поправне институције где се политичка репресија претвара у заштиту појединца а скупина на власти прераста у одбрану заједнице). Разни кривични закони, под маском одбране, организују одбрану државе по правилу помоћу свеобухватне и апсолутне формуле спроведене кроз Голе отоке и Гулаге-обећањем слободе кроз димњаке. Драматичност тренутка у коме се преплићу живот и смрт где се често и брзо смењују улоге жртве и и починитеља изражена је у егзистенцијалном напору појединаца да схвати онтолошко „зашто у сукобу јединственог и непоновљивог универзума на овом свету“ тј. појединца и друштва.

Та драматичност би се у ликовном језику дала објаснити термином „естетика ружног“ која опет, с другачијим предзнаком, жели доћи до сазнања о количини људске патње и трпљења у тој лажно монолитној грађевини и Вавилонској кули плача где актери режима чезну за светском социјалном катастрофом кроз државу у којој су поданици третирани ко малолетни варвари којима је потребан тутор у смислу кастинског привилегованог слоја у тој држави божјој.

Наглашена агресивност мојих дела јесу у функцији идеја тоталитаризма које универзум сведе на нагон, на реакцију. Бојење полиестра, убацивање ортопедских помагала, вјештачких вилица, пластичних очију, појачавају поред скулптуралне особености, визуелни а самим тим и емотивни шок. Та драматичност би се у ликовном језику дала објаснити и термином естетика ружног.

Изабацили скулптуру из равнотеже, раширити јој стопала, дати концентрацију времена, то је мој основни задатак. Трудим се да до одређених трансформација дођем логичним путем, никако насиљем. Логику поштујем и дајући скулптури уверљивост логики а не чисту уверљивост анатомије, како се то може чинити. У том смислу, студирање скулптуре подразумева студирање испупчености ока која у зависности од покрета мора имати и своју физичку уверљивост која зависи од гравитације, али и ликовну уверљивост изражену кроз скулпторску форму.

Фотографије
Славољуб Живановић

Златко Гламочак рођен 1957. године. Дипломирао на Факултету примењених уметности у Београду 1982. године. Завршио постдипломске студије на Факултету ликовних уметности у Београду. Провео годину дана на Accademia di belle arti in Venezia и годину дана на Ecole nationale superieure des Beaux Arts à Paris. Од 1986. године живи и ради у Паризу. Члан УЛУС-а од 1985.

Адреса: 18 rue de Bellefond, Paris 75 009
Соње Маринковић 14/18, 11221 Београд
тел. 772-206

Груписне изложбе:

- 1979. Н. Београд као инспирација уметника, Галерија РУ „Нови Београд“
- 1981. Београд, I Бијенале југословенског студентског цртежа, Галерија „Студентски град“
- 1982. Београд, Диплома '82. Галерија „Студентски град“
- 1983. Београд, Пролетна изложба УЛУС-а, „Цвијета Зузорић“
- 1984. Титоград, Црногорски уметници млађе генерације, Галерија Дома омладине „Будо Томић“
- 1984. Београд, Цртежи и мала пластика, „Цвијета Зузорић“
- 1985. Београд, Новопримљени чланови УЛУС-а, Уметнички павиљон у „Масариковој кући“
- 1986. Београд, Пролетна изложба УЛУС-а, „Цвијета Зузорић“
- 1986. Београд, Сусрети Универзитета уметности, Галерија ФЛУ
- 1988. Београд, Златна палета, златно глето, златна игла, Галерија УЛУС-а
- 1989. Париз, Salon d'expression contemporaine, le Pré Saint-Gervais
- 1989. Париз, Salon d'Arts Francais, Grand Palais
- 1990. Париз, Jeune Peintures, Grand Palais

Самосталне изложбе:

- 1989. Београд, Галерија ФЛУ
- 1990. Београд, Галерија Коларчевог народног универзитета

Награде:

- 1986. године Златно глето УЛУС-а на пролетној изложби

СПИСАК ИЗЛОЖЕНИХ РАДОВА:

1. Велики ждеч, 1984.
60×118×46
2. Портрет Белата у шест ујутро, 1986.
180×80×76
3. Трагични биланс комунистичког Калигуле, 1986.
190×130×119
4. Стрвина, 1989.
76×140×110
5. Civitas dei, 1989.
240×220×17
6. У славу великог егзекутора, 1989.
160×90×10
7. Contra fatum, 1990.
240×280×20

Галерија Коларчевог народног универзитета

Савет Галерије КНУ:

Мирослав Ђорђевић, Драгана Петровић,
Зоран Вуковић, Миодраг Поповић,
Драган Ђорђевић

Кустос:

Тања Николић

Техничка опрема каталога:

Јелена Крунић

Издавач:

Коларчев народни универзитет
Београд, Студентски трг 5, тел. 638-472

Штампа:

„Радиша Тимотић“, Београд, Обилићев венац 5